

Protokół nr 24/2026
posiedzenia Komisji Skarg, Wniosków i Petycji
Rady Miejskiej Wrocławia
z dnia 20 kwietnia 2026 roku
godzina 13.30
Sukiennice 9, sala 306

BRM-DPP.0012.13.4.2026

Dnia 20 kwietnia 2026 r. o godzinie 13:30 odbyło się posiedzenie Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej Wrocławia.

Na ogólną liczbę 5 członków Komisji, wszyscy obecni.

Lista radnych, którzy wzięli udział w posiedzeniu stanowi załącznik nr 1 do niniejszego protokołu.

Lista osób uczestniczących w posiedzeniu stanowi załącznik nr 2 do niniejszego protokołu.

Porządek obrad

I. Przyjęcie porządku obrad

II. Rozpatrzenie skarg:

1. skargi na Prezydenta Wrocławia - druk nr 777/26,
2. skargi na Prezydenta Wrocławia - druk nr 778/26,
3. skargi na Prezydenta Wrocławia - druk nr 776/26,
4. skargi na Prezydenta Wrocławia - druk nr 775/26,
5. skargi na Dyrektora Zarządu Dróg i Utrzymania Miasta we Wrocławiu - druk nr 784/26,
6. skargi na Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej we Wrocławiu - druk nr 785/26,
7. skargi na Komendanta Straży Miejskiej Wrocławia - druk nr 779/26,
8. skargi na Komendanta Straży Miejskiej Wrocławia - druk nr 780/26,
9. skargi na Komendanta Straży Miejskiej Wrocławia - druk nr 781/26,

10. skargi na Komendanta Straży Miejskiej Wrocławia - druk nr 782/26,

11. skargi na Komendanta Straży Miejskiej Wrocławia - druk nr 783/26.

III. Rozpatrzenie petycji dotyczącej pomników przyrody - druk nr 786/26.

IV. Sprawy bieżące

V. Przyjęcie protokołu z poprzedniego posiedzenia

VI. Wolne wnioski

Ad I. Przewodnicząca Komisji - Pani Martyna Stachowiak (dalej: Przewodnicząca) otworzyła posiedzenie i stwierdziła kworum niezbędne do podejmowania prawomocnych decyzji.

Komisja przyjęła zaproponowany porządek obrad bez uwag.

Ad II. 1. Komisja rozpatrzyła skargę na Prezydenta Wrocławia - druk nr 777/26

Zreferowała: Dyrektor Wydziału Zdrowia i Spraw Społecznych Urzędu Miejskiego

W dniu 19 marca 2026 r. (...)*(dalej: „Skarżący”) złożył skargę, uzupełnioną pismem z dnia 3 kwietnia 2026 r., zawierającą zarzut nienależytego wykonywania zadań przez podległy Prezydentowi Wydział Zdrowia Urzędu Miejskiego Wrocławia (dalej: Wydział). Skarżący zarzucił rażący brak nadzoru nad wydatkowaniem środków publicznych przez (...) oraz akceptowania przez Wydział faktu, iż dotowana organizacja aktywnie wspiera alienację rodzicielską i instruuje obywateli, jak łamać przepisy Kodeksu Rodzinnego i Opiekuńczego, co skutkuje krzywdą małoletnich.

Odpowiedzi na skargę udzieliła pismem z dnia 26 marca 2026 r. Dyrektor Departamentu Spraw Społecznych Urzędu Miejskiego Wrocławia (dalej: Dyrektor).

Mając na uwadze wyjaśnienia Dyrektora oraz analizę eksperta Komisja w wyniku głosowania (za – 5 radnych, przeciw – 0,

wstrzymał się – 0 radny) jednogłośnie postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi

2. Komisja rozpatrzyła skargę na Prezydenta Wrocławia - druk nr 778/26

W dniu 13 marca 2026 r. (...)*) (dalej: „Skarżąca”) złożyła skargę na Prezydenta Wrocławia.

Skarga dotyczy niewykonywania prawomocnego wyroku sądu dotyczącego przyznania Skarżącej lokalu socjalnego. Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu z dnia (...)*) r. przyznano Skarżącej oraz jej dzieciom uprawnienie do lokalu socjalnego. Skarżąca wielokrotnie składała wnioski o wydanie jej lokalu socjalnego. Pomimo upływu ponad trzynastu lat Gmina Wrocław nie przedstawiła Skarżącej żadnej oferty lokalu socjalnego. Tym samym Skarżąca wniosła o podjęcie działań zmierzających do wykonania prawomocnego wyroku sądu.

Odpowiedzi na skargę udzielił pismem z dnia 9 kwietnia 2026 r. Wiceprezydent Wrocławia Michał Młyńczak (dalej: Wiceprezydent). Na Komisji sprawę zreferowała Zastępca Dyrektora Wydziału Mieszkalnictwa Urzędu Miejskiego Wrocławia.

Ustosunkowując się do zarzutu skargi Wiceprezydent wyjaśnił, iż analiza dokumentacji zgromadzonej w sprawie potwierdza, że podległy mu Wydział Mieszkalnictwa Departamentu Nieruchomości i Eksploatacji podjął skuteczne działania zmierzające do uregulowania sytuacji prawnej Skarżącej, a w bieżącym czasie doszło do faktycznej realizacji wyroku eksmisyjnego, poprzez wydanie Skarżącej skierowania do zawarcia umowy najmu lokalu socjalnego na obecnie zajmowany lokal. Działanie to jest w pełni zgodne z obowiązującymi przepisami, w tym z brzmieniem § 8 ust. 4 uchwały nr XXII/601/20 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie zasad wynajmowania lokali mieszkalnych wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu Gminy Wrocław. Powyższe zamyka procedurę realizacji orzeczenia sądowego.

Wiceprezydent podkreślił, że Gmina realizuje wyroki eksmisyjne sukcesywnie, w miarę posiadanych zasobów lokalowych i możliwości technicznych.

Podkreślił też, że Gmina umożliwia wnioskodawcom równoległe korzystanie z dwóch niezależnych ścieżek poprawy sytuacji mieszkaniowej, o czym Skarżąca była kilkakrotnie informowana. W praktyce Wydziału odnotowuje się liczne przypadki, w których osoby objęte wyrokami eksmisyjnymi uzyskały docelowe lokale o wyższym standardzie, nie czekając biernie na realizację wyroku przez Gminę. Komisja wskazała na funkcjonujący w obrocie prawnym prawomocny wyrok Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IX Wydział Cywilny z dnia (...)*. W pkt II Sąd orzekł o uprawnieniach Skarżącej oraz jej dzieci do lokalu socjalnego. Obowiązujące przepisy jak też wyrok nie określają daty przyznania lokalu socjalnego. W praktyce lokale socjalne przyznawane są w miarę posiadanych zasobów.

Mając na uwadze powyższe Komisja w wyniku głosowania (za – 3 radnych, przeciw – 0, wstrzymał się – 2 radny) postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi.

3. Komisja rozpatrzyła skargę na Prezydenta Wrocławia - druk nr 776/26

Ustnie do protokołu w dniu 17 marca 2026 r. (...)*) (dalej: Skarżący) złożył skargę na Prezydenta Wrocławia. Zarzucił w niej brak nadzoru nad podległymi służbami, Wiceprezydentem oraz Biurem Obsługi Klienta nr 3 Zarządu Zasobu Komunalnego Skarżący postawił zarzut opieszałości oraz brak chęci załatwienia dwóch istotnych spraw:

1. Braku możliwości korzystania z przejazdu bramy służebnej przy ul. (...)*) we Wrocławiu,
2. Brak przepustowości kominów wentylacyjnych w lokalu Skarżącego.

Odpowiedzi na skargę udzielił pismem z dnia 30 marca 2026r. Prezydent Wrocławia Jacek Sutryk. Ustosunkowując się do

pierwszego z zarzutów wyjaśnił, iż dostęp do wnętrza blokowego położonego we Wrocławiu przy (...) * został prawnie uregulowany umową sprzedaży z dnia (...) * zawartą pomiędzy Gminą Wrocław, a (...) * poprzez ustanowienie na rzecz każdorazowego właściciela lub użytkownika wieczystego działek nr (...) * służebności gruntowej polegającej na prawie przechodu i przejazdu do wnętrza blokowego przez przejazd bramowy w budynku. Spółdzielnia (...) * wbrew postanowieniom umowy dokonała zagrodzenia przejazdu, uniemożliwiając swobodny ruch mieszkańców, służb komunalnych, czy odbiór osób o szczególnych potrzebach. Konsekwencją takiego postępowania po stronie Spółdzielni, było skierowanie przez Gminę Wrocław wniosku do sądu celem wyegzekwowania służebności ustanowionej umową z dnia (...) * r. W dniu (...) * został wydany przez sąd I instancji wyrok niekorzystny dla gminy. Aktualnie gmina oczekuje na pisemne uzasadnienie tego wyroku, celem jego analizy i podjęcia decyzji o złożeniu apelacji do sądu II instancji. Okres oczekiwania na rozstrzygnięcie sądowe zarówno w pierwszej, jak i drugiej instancji pozostaje okolicznością od gminy niezależną. Zajmując stanowisko w przedmiocie zarzutów niedrożności przewodu kominowego, Prezydent wskazał, iż zamieszkiwany przez Skarżącego lokal znajduje się w budynku wspólnotowym. Zarządcą budynku jest firma PZM Patron. Wszelkie zgłoszenia dotyczące części wspólnych budynku winny być zatem zgłaszane do zarządcy. W dniu 24 lutego 2026 r. w związku ze zgłoszeniem Skarżącego wykonany został przegląd przewodu kominowego, do którego podłączona jest wentylacja wywiewna pomieszczenia łazienki w lokalu zamieszkiwanym przez Skarżącego. Podczas przeglądu stwierdzono niedrożność przewodu oraz zaproponowana została inwentaryzacja podłączeń przewodów kominowych w grupie, do której przynależy w/w przewód. Wniosek o przeprowadzenie tych czynności został przekazany do zarządcy budynku. O dalszych krokach Skarżący będzie informowany przez zarządcę budynku. Powyższe potwierdza informacja kominiarska z dnia 24 lutego 2026 r. oraz pismo z dnia 9 marca 2026 r.

W zakresie zarzutu dotyczącego spotkań z Wiceprezydentem oraz obecnością podczas spotkania strażników Straży Miejskiej, Prezydent wyjaśnił, iż zasady spotkań wiceprezydentów z mieszkańcami określane są przez nich indywidualnie. Za organizację spotkań odpowiadają poszczególne sekretariaty. Z informacji otrzymanych od Wiceprezydenta oraz pracowników jego sekretariatu wynika, że Skarżący oczekiwał natychmiastowego spotkania, pomimo zaplanowanych już i odbywających się spotkań, nie chcąc przyjąć zaproponowanego sposobu postępowania, tj. przedstawienia sprawy i umówienia terminu spotkania. Sposób w jaki Skarżący artykułował swoje oczekiwania wzbudziły u pracowników sekretariatu obawę i strach, stąd obecność strażników miejskich, tak w tej sytuacji, jak i podczas spotkania z Wiceprezydentem w dniu 14 stycznia 2026 r. Dokonując oceny zarzutów skargi, wskazać należy w pierwszej kolejności na zarzut braku możliwości korzystania z przejazdu bramy służebnej(...)*. Stan faktyczny w sprawie wskazuje, iż dostęp do przedmiotowego wnętrza blokowego został prawnie uregulowany umową sprzedaży z (...)* r. zawartą pomiędzy Gminą Wrocław, a (...)* poprzez ustanowienie na rzecz każdorazowego właściciela lub użytkownika wieczystego działek nr (...)* służebności gruntowej polegającej na prawie przechodu i przejazdu do wnętrza blokowego przez przejazd bramowy w budynku. Spółdzielnia wbrew postanowieniom umowy dokonała zagrodzenia przejazdu, uniemożliwiając swobodny ruch mieszkańców, służb komunalnych, czy odbiór osób o szczególnych potrzebach. Konsekwencją takiego postępowania po stronie Spółdzielni, było skierowanie przez Gminę Wrocław wniosku do sądu celem wyegzekwowania służebności ustanowionej umową z dnia 24 czerwca 1996r. Działania Gminy Wrocław były zatem adekwatne do zaistniałej sytuacji. W dniu (...)* został wydany przez sąd I instancji wyrok niekorzystny dla gminy. Aktualnie gmina oczekuje na pisemne uzasadnienie tego wyroku, celem jego analizy i podjęcia decyzji o złożeniu apelacji do sądu II instancji. W zakresie zatem bezczynności w rozwiązaniu problemu

dostępności do przedmiotowego wnętrza blokowego zarzut nie został udowodniony.

Komisja wskazuje, iż nie można uznać zarzutu Skarżącego dotyczącego braku informacji o stanie sprawy. Ta bowiem została mu udzielona, zaś szczegóły podejmowanych przez Sąd czynności procesowych pozostają poza sferą wiedzy Wiceprezydenta. Na chwilę obecną w obrocie prawnym jest wyrok Sądu I instancji, który jest jednak nieprawomocny.

Odnosząc się do zarzutu braku przepustowości kominów wentylacyjnych w lokalu Skarżącego, wskazać należy, iż w wyniku zgłoszenia podjęto stosowną interwencję. Podczas przeglądu stwierdzono niedrożność przewodu oraz zaproponowano inwentaryzację podłączeń przewodów kominowych w grupie, do której przynależy w/w przewód. Wniosek o przeprowadzenie tych czynności został przekazany do zarządcy budynku. Co istotne, żadne ze zgłoszeń Skarżącego nie zostało zignorowane. Podejmowane działania w dacie reakcji były adekwatne, a na chwilę obecną zaplanowano konkretne działania zmierzające do rozwiązania problemu.

Co zaś się tyczy interwencji funkcjonariuszy Straży Miejskiej Wrocławia podczas spotkań Skarżącego z Wiceprezydentem Michałem Młyńczakiem, podkreślenia wymaga, iż ze względów bezpieczeństwa przyjęto w Urzędzie Miejskim Wrocławia określone procedury. Ich uruchomienie jest adekwatne do panujących warunków oraz potrzeb. W opisanym przypadku nie dopuszczono się w ocenie opiniującego nieprawidłowości, a skarga w tym zakresie jest wyrazem subiektywnych odczuć Skarżącego.

Uwzględniając opisane wyżej okoliczności, w ocenie Komisji zarzut braku nadzoru nad podległymi służbami, Wiceprezydentem oraz BOK nr 3 ZZK, tak samo jak i zarzut opieszałości oraz braku chęci załatwienia dwóch istotnych spraw, tj. braku możliwości korzystania z przejazdu bramy służebnej przy ul. (...) * we Wrocławiu, jak też braku przepustowości kominów wentylacyjnych w lokalu Skarżącego jest bezzasadny.

Komisja w wyniku głosowania (za – 4 radnych, przeciw – 0, wstrzymał się – 1 radny) postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi.

4. Komisja rozpatrzyła skargę na Prezydenta Wrocławia - druk nr 775/26

W dniu 7 marca 2026 r. (...) * (dalej: Skarżący) złożył skargę na nienależyte wykonywanie zadań przez Prezydenta Wrocławia oraz podległy mu Wydział Transportu Urzędu Miejskiego Wrocławia.

Uzasadniając skargę Skarżący podkreślił, iż wskazując na art. 227 Kodeksu postępowania administracyjnego, składa skargę na działalność organu wykonawczego w zakresie nadzoru nad organizacją publicznego transportu zbiorowego we Wrocławiu.

Określając przedmiot skargi Skarżący wskazał, iż jest nim:

1. Naruszenie zapisów aktów prawa miejscowego poprzez zatwierdzanie i publikowanie rozkładów jazdy zawierających numery przystanków lub nazwy niezgodne z obowiązującą wersją załącznika do Uchwały nr XXVI/586/12 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie określenia przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Gmina Wrocław wprowadzoną Uchwałą nr XIX/365/25 Rady Miejskiej Wrocławia.
2. Przekazywania opinii publicznej błędnych informacji o organizowanej sieci publicznego transportu zbiorowego, powodującej m.in. do bezpodstawnego nadwyreżania wizerunku MPK.
3. Dopuszczanie do nagminnego niewywiązywania się z umów zawartych pomiędzy organizatorem a poszczególnymi operatorami wynikających z rażącego nieprzestrzegania zatwierdzonego nierealnego rozkładu jazdy (w szczególności przedstawionej w odpowiedzi na interpelację nr 587 Radnej Rady Miejskiej Wrocławia Skarżący sformułował następujące postulaty:
  - 1) zobowiązanie Prezydenta Wrocławia do niezwłocznego dostosowania systemów informatycznych oraz zatwierdzonych rozkładów jazdy do stanu zgodnego z prawem miejscowym bądź

wprowadzenia zmian prawa miejscowego oraz częstszego wnioskowania o aktualizację uchwały,

2) zobowiązanie Prezydenta Wrocławia do niezwłocznej aktualizacji błędnych informacji na portalach miejskich z rozkładami jazdy oraz jednoczesnej publikacji na nich informacji obecnie udostępnianej na przystankach, tj. informacji kontaktowych wyjaśniających m.in. jaki operator obsługuje daną linię.

3) zobowiązanie Prezydenta Wrocławia do podjęcia niezwłocznych działań w celu urealnienia rozkładowego czasu przejazdu wrocławskiej komunikacji miejskiej.

Wskazując na argumentację skargi, Skarżący sformułował następujące postulaty;

a) Wniósł o zobowiązanie Prezydenta Wrocławia do niezwłocznego dostosowania systemów informatycznych oraz zatwierdzonych rozkładów jazdy do stanu zgodnego z prawem miejscowym bądź wprowadzenia zmian prawa miejscowego oraz częstszego wnioskowania o aktualizację niniejszej Uchwały w kontekście zmian stałych układu słupków komunikacyjnych, w celu uniknięcia tak długich okresów nieprzestrzegania Uchwały przez UM. W kontekście podnoszonych coraz częściej tematów większej ekspozycji numerów stanowisk wzorowanego np. na Warszawie, najkorzystniejszym wydaje się wprowadzenie metody hybrydowej.

b) Wniósł o zobowiązanie Prezydenta Wrocławia do niezwłocznej aktualizacji błędnych informacji na portalach miejskich z rozkładami jazdy oraz jednoczesnej publikacji na nich informacji obecnie udostępnianej na przystankach, tj. informacji kontaktowych wyjaśniających m.in. jaki operator obsługuje daną linię.

c) Wniósł o zobowiązanie Prezydenta Wrocławia do podjęcia niezwłocznych działań w celu urealnienia rozkładowego czasu przejazdu wrocławskiej komunikacji miejskiej.

Na posiedzeniu Komisja wysłuchiwała stanowiska Skarżącego oraz stanowiska, które przedstawili: Zastępca Dyrektora Departamentu

Infrastruktury i Transportu oraz Dyrektor Wydziału Transportu Urzędu Miejskiego.

Odpowiedzi na skargę udzieliła Dyrektor Departamentu Infrastruktury i Transportu Urzędu Miejskiego Wrocławia (dalej Dyrektor) pismem z dnia 9 kwietnia 2026r.

W w/w piśmie Dyrektor wyjaśniła, iż;

Ad 1

W odniesieniu do kwestii numeracji przystanków poinformował, że każdy przystanek posiada unikalny pięciocyfrowy numer identyfikacyjny oraz nazwę własną. W układzie komunikacji miejskiej we Wrocławiu funkcjonują również przystanki tramwajowo-autobusowe, obsługujące zarówno komunikację tramwajową, jak i autobusową. Stanowią one jeden fizyczny element infrastruktury przystankowej i są oznaczone jednym numerem oraz jedną nazwą własną, zatwierdzaną ostatecznie w formie uchwały Rady Miejskiej Wrocławia. Jednocześnie, w celu zapewnienia jednoznacznej identyfikacji w systemach informatycznych, od wielu lat stosowane jest dodatkowe oznaczenie dla traktacji autobusowej polegające na dodaniu cyfry „1” przed właściwym numerem przystanku.

Rozwiązanie to umożliwia tworzenie odrębnych baz danych dla komunikacji tramwajowej i autobusowej w systemie do zarządzania komunikacją zbiorową Busman, a następnie ich integrację i udostępnianie w systemie BusmanCB oraz innych systemach obsługujących m.in. System Informacji Pasażerskiej (SIP) i autokomputery pojazdów.

W ocenie Dyrektor, zastosowanie tego rozwiązania nie wpływa na poprawność ani czytelność prezentowanych danych rozkładowych w żadnym z kanałów informacyjnych dostępnych dla pasażerów.

Przedstawione zarzuty odnoszą się zatem do sfery działań organizacyjno-administracyjnych i nie pozostają w sferze bezpośrednich zainteresowań pasażerów komunikacji miejskiej, nie decydują o wyborze środka transportu, nie wpływają na korzystanie z przystanków.

Jednocześnie Dyrektor poinformowała, że do grudnia 2025 r. aktualizacja załącznika do Uchwały nr XXVI/586/12 Rady Miejskiej Wrocławia z 17 maja 2012 r. dotyczącej określenia przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Gmina Wrocław, a także warunków i zasad korzystania z nich, leżała w gestii Zarządu Dróg i Utrzymania Miasta we Wrocławiu. W związku ze zmianami organizacyjnymi, które nastąpiły w grudniu 2025 roku i nowym podziałem kompetencji odnoszącym się do infrastruktury przystankowej oraz systemu identyfikacji, ewidencji przystanków oraz informacji przystankowej, czynności związane z przedmiotową uchwałą od zaistnienia tej zmiany organizacyjnej realizuje Wydział Transportu Urzędu Miejskiego Wrocławia (dalej: Wydział). W związku z przejęciem zadania dokonano szczegółowej analizy wszelkich warunkowań związanych z przedmiotową uchwałą i podjęto prace nad jej aktualizacją. Prace te trwały kilka miesięcy i w ich efekcie przygotowano projekt zmiany uchwały oraz załącznika w postaci aktualnego wykazu przystanków.

Niezależnie od powyższego Dyrektor wyjaśniła, że zgodnie z utrwaloną, wieloletnią praktyką procedowania zmian w zakresie nazewnictwa i oznaczeniach przystanków, załącznik do uchwały jest aktualizowany w konkretnych odstępach czasowych. Załącznik ten nie jest aktualizowany każdorazowo w związku z pojedynczą zmianą, gdyż w świetle ciągłych zmian w komunikacji zbiorowej, której system jest niejako żywym organizmem, nie byłoby to działanie optymalne z punktu widzenia organizacji transportu publicznego. Zmiany są przygotowywane i wdrażane w systemie komunikacji zbiorowej, wykaz przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Gmina Wrocław, jest aktualizowany i weryfikowany przez właściwe podmioty, a następnie jako etap końcowy jest on procedowany w formie załącznika do uchwały Rady Miejskiej. Wejście w życie zapisów uchwały finalizuje ostatecznie cały proces zmian.

Dla zobrazowania skali zmian w komunikacji publicznej Dyrektor wskazała, że w 2025 roku Wydział 415 razy zlecał podmiotom

obsługującym przystanki prace związane z infrastrukturą przystankową obejmujące oznakowanie przystanków, informację pasażerską czy zmiany rozkładów jazdy.

Zmiana sposobu procedowania zmian w uchwale, przy tak intensywnych działaniach prowadzonych w zasadzie w trybie ciągłym, mogłaby wygenerować konieczność wnoszenia zmian uchwały pod obrady Rady Miejskiej w zasadzie co miesiąc, na każdej z planowanych sesji. Biorąc pod uwagę czas trwania procesu legislacyjnego od podjęcia prac do wejścia w życie uchwały, działanie powyższe nie miałyby racjonalnego uzasadnienia.

Dyrektor wyjaśniła, iż przytoczona przez Skarżącego w piśmie sytuacja z dnia 24 czerwca 2025 r. dotyczyła okresu sprzed zmian organizacyjnych. Uchwała w obowiązującym brzmieniu została podjęta przez Radę Miejską Wrocławia w dniu 12 czerwca 2025 r. (Uchwała nr XIX/365/25 zmieniająca Uchwałę nr XXVI/586/12 w sprawie określenia przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Gmina Wrocław, udostępnionych dla operatorów i przewoźników oraz określenia warunków i zasad korzystania z tych przystanków). Uchwała została ogłoszona przez Wojewodę Dolnośląskiego 24 czerwca 2025 r. W związku z powyższym wskazane przez Skarżącego nazwy przystanków zgodnie z opisanymi powyżej uwarunkowaniami nie mogły być ujęte w ww. Uchwale.

Dyrektor dodała, że obecnie zakończył się etap przygotowania kolejnej zmiany uchwały. Projekt uchwały został przedłożony pod obrady Rady Miejskiej Wrocławia, zgodnie z przyjętym procesem legislacyjnym. W przygotowywanej uchwale będą uwzględnione zarówno nowoutworzone przystanki, jak i te o zmienionej nazwie, z uwzględnieniem wszelkich zmian wprowadzonych od daty wejścia w życie ostatniej Uchwały do dnia 4 kwietnia 2026 roku. Uchwała wraz z załącznikiem (wykaz) będzie podlegała zmianom w cyklu kwartalnym.

Dodatkowo Dyrektor poinformowała, że obecnie prowadzone są prace w ramach pilotażu zmian identyfikacji przystanków na

wybranych węzłach poprzez dodanie do nazwy przystanku dodatkowej numeracji, np. 01, 02, 03 wzorem innych miast. Jest to projekt realizowany przez Wydział Transportu na wniosek Radnych Rady Miejskiej. Po przygotowaniu i przeprowadzeniu pilotażu, ewentualne zmiany w uchwale zostaną wdrożone po zakończeniu testów i decyzji o zakresie docelowego wdrożenia.

Ad 2.

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego prezentowania informacji na portalu wroclaw.pl Dyrektor wyjaśniła, że podmiotem odpowiedzialnym za redakcję i utrzymanie portalu wroclaw.pl jest Agencja Rozwoju Aglomeracji Wrocławskiej S.A. (dalej ARAW S.A.) działająca na zlecenie Gminy Wrocław.

Zgodnie z wyjaśnieniami przedłożonymi przez ARAW S.A. nagłówek podstrony z rozkładami jazdy pn. „Rozkład jazdy MPK – wrocławskiej komunikacji miejskiej” jest konstrukcją celową i dwuczłonową. Pierwsza część – „Rozkład jazdy MPK” – odpowiada na rzeczywiste zachowania mieszkańców Wrocławia związane z wyszukiwaniem informacji o rozkładach jazdy.

W ciągu ostatnich 12 miesięcy takich wyszukań z wyszczególnieniem członu „mpk” było ponad 6.5 mln. Frazę „rozkład” lub inne podobne frazy były wyszukiwane tylko ok. 200 tys. razy.

Misją portalu wroclaw.pl jest zapewnienie jak najszerszego dostępu do informacji dla wszystkich mieszkańców. Z tego względu podczas redagowania portalu uwzględniane są frazy faktycznie wpisywane przez użytkowników m.in. w wyszukiwarkach internetowych.

Druga część nagłówka, „wrocławskiej komunikacji miejskiej” – jednoznacznie precyzuje, że prezentowane rozkłady dotyczą całej wrocławskiej komunikacji miejskiej, nie zaś wyłącznie linii obsługiwanych przez MPK Sp. z o.o.

Dodatkowo, bezpośrednio pod nagłówkiem strony zamieszczony jest podtytuł o treści: „Rozkłady jazdy komunikacji miejskiej we Wrocławiu i aglomeracji wrocławskiej: linie tramwajowe, linie autobusowe.” Podtytuł ten w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości określa zakres prezentowanych treści, obejmując całą

komunikację miejską we Wrocławiu i aglomeracji organizowanej przez Gminę Wrocław, niezależnie od operatora świadczącego usługi przewozowe na danych liniach.

Powyższą intencję redakcyjną potwierdzają również pozostałe elementy portalu:

- na stronie głównej wroclaw.pl sekcja ta funkcjonuje pod neutralną nazwą „Rozkłady jazdy”, bez jakiegokolwiek odniesienia do MPK.
- w sekcji wroclaw.pl/komunikacja dział oznaczony jest wyłącznie jako „Rozkłady jazdy”, obejmując wszystkich operatorów komunikacji miejskiej we Wrocławiu.

Architektura, nazewnictwo oraz podtytuł strony jednoznacznie potwierdzają, że prezentowane rozkłady dotyczą całości wrocławskiej komunikacji miejskiej, a nie wyłącznie połączeń obsługiwanych przez MPK Sp. z o.o.

Jednocześnie, redakcja portalu, wsłuchując się w opinie mieszkańców na temat funkcjonowania serwisu, planuje wprowadzić korekty w sposobie prezentowania informacji komunikacyjnych, aby lepiej wskazać szerszy krąg podmiotów realizujących przewozy w ramach komunikacji miejskiej we Wrocławiu.

Odnosząc się do kwestii nieaktualnych informacji w Poradniku pasażera (dot. linii 0L, 0P oraz powiązania linii 14 i 24), na podstawie wyjaśnień Spółki ARAW Dyrektor poinformowała, że w ocenie redakcji niespójny układ treści przedmiotowej podstrony wskazuje, że w trakcie technicznej migracji podstron portalu wroclaw.pl do nowego layoutu doszło do niezamierzonego opublikowania treści, które zgodnie z założeniami redakcyjnymi powinny pozostać ukryte lub zostać zastąpione zaktualizowanymi informacjami. Sytuacja ta nie była wynikiem świadomego pozostawienia nieaktualnych danych, lecz błędem technicznym procesu migracji. Redakcja podjęła działania w celu weryfikacji i aktualizacji przedmiotowych treści we współpracy z właściwymi jednostkami miejskimi.

W kwestii mechanizmu zgłaszania błędów ARAW S.A. wskazuje, że na podstronie z rozkładami jazdy dostępna jest funkcja „Zgłoś błąd

w rozkładach jazdy", umożliwiającą mieszkańcom bezpośrednio sygnalizowanie nieścisłości w redakcji portalu. Do chwili wpłynięcia niniejszej skargi redakcja nie odnotowała żadnego zgłoszenia dotyczącego opisanych w skardze treści za pośrednictwem tego kanału.

W odniesieniu do wniosku dotyczącego urealnienia czasów przejazdów komunikacji publicznej Dyrektor poinformowała, że zarówno operatorzy, jak i organizator transportu publicznego na bieżąco analizują rzeczywiste czasy przejazdów, wykorzystując dostępne dane z systemów monitoringu. Na podstawie przeprowadzanych analiz wprowadzane są ewentualne korekty w rozkładach jazdy. Częstotliwość tych zmian uzależniona jest od wielu czynników, w szczególności od zakresu planowanych innych zmian w funkcjonowaniu komunikacji miejskiej. W praktyce aktualizacje czasów przejazdów najczęściej wdrażane są równoległe z innymi zmianami, w celu zminimalizowania liczby zmian rozkładów jazdy w krótkich okresach czasu. Należy jednak zauważyć, że zmiany w rozkładach jazdy warunkowane są analizami czasu przejazdu na poszczególnych odcinkach międzyprzystankowych w różnych okresach roku – zaczynając od najbardziej krytycznych (październik-grudzień), kończąc na takich o mniejszym zagęszczeniu ruchu w mieście (lipiec-sierpień). W procesie tworzenia rozkładów jazdy uwzględnione są godziny szczytu, podczas których czas przejazdu między przystankami jest wydłużony w stosunku do czasu przejazdu na tym samym odcinku poza godzinami szczytu. Jednakże rozkładowy czas przejazdu dla sieci autobusowej jest czasem uśrednionym i obowiązuje w dni robocze przez cały rok, niezależnie od ferii, wakacji okresów świątecznych.

W odniesieniu do postulatu rozdzielenia rocznego wzorca czasów przejazdów na część szkolną oraz feryjno-wakacyjną Dyrektor wyjaśniła, iż ewentualnie wydłużone czasy przejazdów obowiązujące w okresie wakacyjnym nie wpływają negatywnie na poprawność realizacji rozkładu jazdy. Równocześnie pozwalają na zmniejszenie, a nawet zniwelowanie opóźnień powstających na innych odcinkach

trasy, wynikających ze zmiennej dynamiki ruchu miejskiego oraz licznych remontów prowadzonych w okresie wakacyjnym.

Wprowadzenie postulowanego rozgraniczenia czasów przejazdów na dni robocze w okresie szkolnym oraz dni robocze w okresie wakacyjnym jest zasadne w sytuacji, gdy okres wakacyjny cechuje się względną stabilnością przez większość czasu jego trwania. W przypadkach opisanych powyżej, w szczególności w zakresie liczby równocześnie prowadzonych inwestycji drogowych, wartości dla wzorca tzw. „roboczego wakacyjnego” będą bardzo zbliżone do wartości wzorca tzw. „roboczego szkolnego”. Tym samym brak istotnych różnic w wartościach czasów przejazdu dla tych dwóch wzorców, uzasadnia obecnie przyjętą praktykę stosowania rocznego wzorca czasu przejazdu.

Dokonując oceny zarzutów skargi należy zauważyć, iż skarga w istocie zawiera kilka postulatów o charakterze wniosków, w rozumieniu przepisów prawa.

Niezależnie od powyższego, wskazać należy na poniższe kwestie:

1. Uwzględniając zarzuty skargi oraz wyjaśnienia wskazuje się, iż w odniesieniu do kwestii numeracji przystanków – Dyrektor wyjaśniła, iż każdy przystanek posiada unikalny pięciocyfrowy numer identyfikacyjny oraz nazwę własną. W układzie komunikacji miejskiej we Wrocławiu funkcjonują również przystanki tramwajowo-autobusowe, obsługujące zarówno komunikację tramwajową, jak i autobusową. Stanowią one jeden fizyczny element infrastruktury przystankowej i są oznaczone jednym numerem oraz jedną nazwą własną, zatwierdzaną ostatecznie w formie uchwały Rady Miejskiej Wrocławia. W celu zapewnienia jednoznacznej identyfikacji w systemach informatycznych, od wielu lat stosowane jest dodatkowe oznaczenie dla trakcji autobusowej polegające na dodaniu cyfry „1” przed właściwym numerem przystanku. Rozwiązanie to umożliwia tworzenie odrębnych baz danych dla komunikacji tramwajowej i autobusowej w systemie do zarządzania komunikacją zbiorową Busman, a następnie ich integrację i udostępnianie w systemie

BusmanCB oraz innych systemach obsługujących m.in. System Informacji Pasażerskiej (SIP) i autokomputery pojazdów. Komisja podzieliła pogląd Dyrektora, iż zastosowanie tego rozwiązania nie wpływa na poprawność ani czytelność prezentowanych danych rozkładowych w żadnym z kanałów informacyjnych dostępnych dla pasażerów. Przedstawione zarzuty odnoszą się w istocie do sfery działań organizacyjno-administracyjnych i nie wpływają na korzystanie z przystanków. Jednocześnie Dyrektor poinformowała, że dokonano aktualizacji załącznika do Uchwały nr XXVI/586/12 Rady Miejskiej Wrocławia z 17 maja 2012r. dotyczącej określenia przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Gmina Wrocław, a także warunków i zasad korzystania z nich, przy uwzględnieniu szczegółowej analizy wszelkich uwarunkowań związanych z przedmiotową uchwałą. Prace te zostały zakończone, a w ich efekcie przygotowano projekt zmiany uchwały oraz załącznika w postaci aktualnego wykazu przystanków. W tym zakresie, w ocenie Komisji, uwzględniono zarzuty/wnioski skargi. Zdaniem Komisji przyczyny opieszałości w aktualizowaniu załącznika do uchwały zostały dostatecznie uzasadnione przez Dyrektora, co usprawiedliwia opóźnienia w ich aktualizacji.

2. Ustosunkowując się do zarzutu dotyczącego prezentowania informacji na portalu wroclaw.pl wskazać należy, iż wyjaśnienia Dyrektora w sposób logiczny i klarowny uzasadniają sposób wyboru przyjętego na stronach internetowych MPK rozwiązania. Wynika z nich, iż nagłówek podstrony z rozkładami jazdy pn. „Rozkład jazdy MPK — wrocławskiej komunikacji miejskiej” jest konstrukcją celową i dwuczłonową. Pierwsza część – „Rozkład jazdy MPK” – odpowiada na rzeczywiste zachowania mieszkańców Wrocławia związane z wyszukiwaniem informacji o rozkładach jazdy.

Zadaniem portalu wroclaw.pl jest zapewnienie jak najszerszego dostępu do informacji dla wszystkich mieszkańców. Z tego względu podczas redagowania portalu uwzględniane są frazy faktycznie

wpisywane przez użytkowników m.in. w wyszukiwarkach internetowych.

Druga część nagłówka, „wrocławskiej komunikacji miejskiej” – jednoznacznie precyzuje, że prezentowane rozkłady dotyczą całej wrocławskiej komunikacji miejskiej, nie zaś wyłącznie linii obsługiwanych przez MPK Sp. z o.o.

Komisja podzieliła stanowisko, zgodnie z którym architektura, nazewnictwo oraz podtytuł strony jednoznacznie potwierdzają, że prezentowane rozkłady dotyczą całości wrocławskiej komunikacji miejskiej, a nie wyłącznie połączeń obsługiwanych przez MPK Sp. z o.o.

Z powyższych względów skarga w tym zakresie nie zasługuje na uwzględnienie. Na marginesie jedynie należy zauważyć, iż skarga w tej warstwie dotyczy problemów techniczno-administracyjnych, a brak przepisów regulujących powyższe kwestie nie pozwala na formułowanie zarzutów naruszenia przepisów prawa, czego sam Skarżący nie uczynił.

Odnosząc się do kwestii nieaktualnych informacji w Poradniku pasażera (dot. linii 0L, 0P oraz powiązania linii 14 i 24), uwzględniając wyjaśnienia Spółki ARAW należy wskazać na ich przyczynę. Z wyjaśnień wynika, iż w trakcie technicznej migracji podstron portalu wroclaw.pl do nowego layoutu doszło do niezamierzonego opublikowania treści, które zgodnie z założeniami redakcyjnymi powinny pozostać ukryte lub zostać zastąpione zaktualizowanymi informacjami. Sytuacja ta nie była wynikiem świadomego pozostawienia nieaktualnych danych, lecz błędem technicznym procesu migracji. W tym zakresie podjęto działania w celu weryfikacji i aktualizacji przedmiotowych treści we współpracy z właściwymi jednostkami miejskimi.

Co się tyczy postulatu publikacji informacji o operatorach linii, Dyrektor przyjęła do rozważenia propozycję uzupełnienia portalu o informacje wskazujące operatora obsługującego poszczególne linie komunikacji miejskiej. Realizacja tego postulatu nastąpi we współpracy ARAW S.A. i z właściwymi jednostkami miejskimi.

Komisja w wyniku głosowania (za – 4 radnych, przeciw – 0, wstrzymał się – 1 radny) postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi.

5. Komisja rozpatrzyła skargę na Dyrektora Zarządu Dróg i Utrzymania Miasta we Wrocławiu - druk nr 784/26

Pismem z dnia 4 marca 2026 r (...) (dalej: Skarżący) złożył skargę na Dyrektora Zarządu Dróg i Utrzymania Miasta we Wrocławiu (dalej: Dyrektor). Skarga zawiera zarzut zaniechania działań w utrzymaniu drogi gminnej, tj. ulicy gen. Witolda Urbanowicza we Wrocławiu we właściwym stanie technicznym.

Skarżący podkreślił, iż występuje w imieniu mieszkańców zamieszkujących posesje jw. i własnym.

W skardze podniesiono niedopełnienie obowiązków (w odniesieniu do drogi - ul. Gen. Witolda Urbanowicza) wynikający:

- z art. 20 pkt. 4 Ustawy o drogach publicznych, tj. - utrzymania nawierzchni drogi w należyłym stanie technicznym,
  - art. 20 pkt. 10 ustawy jw., tj. obowiązku przeprowadzania okresowych kontroli stanu dróg i drogowych obiektów inżynierskich oraz przepraw promowych, ze szczególnym uwzględnieniem ich wpływu na stan bezpieczeństwa ruchu drogowego, w tym weryfikację cech i wskazanie usterek, które wymagają prac konserwacyjnych lub naprawczych ze względu na bezpieczeństwo ruchu drogowego,
  - art. 20 pkt. 11 ustawy jw., tj. obowiązku wykonywania robót interwencyjnych, robót utrzymaniowych i zabezpieczających - w odniesieniu do drogi
  - art. 61 ustawy prawo budowlane, który zobowiązuje właściciela obiektu budowlanego (drogi) do utrzymywania go w należyłym stanie technicznym i estetycznym, nie dopuszczając do nadmiernego pogorszenia jego właściwości użytkowych i sprawności technicznej.
- Skarżący podniósł, iż wskazana droga znajduje się w zarządzie gminy, jednakże od wielu lat jej stan techniczny budzi poważne

zastrzeżenia. Ulica Urbanowicza stanowi jedyny dojazd do posesji i wielu działek, przy niej położonych. Droga ta jest drogą gruntową, będącą w zarządzie Zarządu Dróg i Utrzymania Miasta we Wrocławiu (dalej: ZDiUM).

Jak wskazał Skarżący jeden z wielu monitów ze strony mieszkańców nt. bardzo złego stanu technicznego przedmiotowej drogi miał miejsce podczas spotkania w siedzibie ZDiUM, które odbyło się w dn. 27 maja 2022r., a w którym wzięli udział: Dyrektorzy ZDiUM, Naczelnik Wydziału, oraz mieszkańcy i inni użytkownicy,. Na ww. spotkaniu został przedstawiony, graficznie udokumentowany licznymi zdjęciami z wizji lokalnej na ul. Urbanowicza, jej bardzo zły stan techniczny. Zdaniem Skarżącego spotkanie nie odniosło żadnego skutku praktycznego.

Odpowiedzi na skargę udzielił pismem z dnia 7 kwietnia 2026r. Zastępca Dyrektora Zarząd Dróg i Utrzymania Miasta. Dyrektor wskazał, iż nie podziela podniesionych w skardze zarzutów. Na posiedzeniu Komisji sprawę zreferował Dyrektor ZDiUM.

Ul. Urbanowicza jest drogą publiczną, co jest okolicznością bezsporną. Mają zatem zastosowanie do niej przepisy ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz.U.2025.889; dalej: ustawa).

Obowiązki zarządcy drogi, którym jest ZDiUM określone zostały w art. 20 ustawy.

Z wyjaśnień Dyrektora wynika, iż okresowe kontrole stanu dróg są przeprowadzane przez ZDiUM systematycznie, zgodnie z obowiązującymi przepisami. Ostatni przegląd pięcioletni został wykonany w grudniu 2022r., natomiast przegląd roczny w grudniu 2025 r.

Dodatkowo, z wyjaśnień Dyrektora wynika, iż stan ul. Urbanowicza jest na bieżąco monitorowany przez służby Inspekcji ZDiUMu. Na podstawie ww. przeglądów oraz zgłoszeń samych mieszkańców planowane i realizowane są prace utrzymaniowe, w tym remonty

nawierzchni gruntowej. Ostatnie prace mające na celu poprawę stanu nawierzchni gruntowej ul. Urbanowicza zostały wykonane w maju 2024 r. oraz grudniu 2025r. Dodatkowo ZDiUM przedstawiło Skarżącemu plan remontu nawierzchni ul. Urbanowicza przewidziany na rok 2026., co oznacza, że zarzuty naruszenia art. 20 pkt 4, 10 i 11 są bezpodstawne. Tym samym, w ocenie opiniującego, w opisanym zakresie również zarzut jest bezpodstawny. Z tych samych względów nie znajduje uzasadnienia zarzut naruszenia art. 61 ustawy Prawo budowlane.

Komisja nie podzieliła opinii Skarżącego o możliwości i konieczności wykonywania prac utrzymaniowych bez względu na warunki pogodowe, zważywszy na argumentację podniesioną przez Dyrektora ZDiUM w odpowiedzi na skargę.

Rozpatrując z kolei zarzut naruszenia przez ZDiUM art. 16 ustawy, do czego dochodzi na ul. Urbanowicza, wskutek inicjatywy gospodarczej i inwestycji budowlanych generujących dodatkowy ruch na drodze publicznej, co winno skutkować obciążeniem inwestora tego przedsięwzięcia budową lub przebudową drogi publicznej spowodowanej inwestycją niedrogową, czego ZDiUM nie egzekwuje, wskazać należy, iż przepis nie określa, w jaki sposób obowiązek ten miałby być realizowany. (Kisilowska Helena (red.); Drogi publiczne. Komentarz. Opublikowano. WKP 2025. Lex). Z przepisu tego wynika, że ciężar budowy lub przebudowy drogi publicznej spowodowany inwestycją niedrogową nie obciąża zarządcy dróg, lecz inwestora instytucji niedrogowej. Istotne jest tu kryterium charakteru realizowanej inwestycji niedrogowej, które powoduje konieczność przebudowy takiej drogi na cele realizacji inwestycji niedrogowej. Zarządca drogi ma dużą swobodę w decydowaniu, w jakim stopniu planowana inwestycja powoduje konieczność budowy lub przebudowy drogi. (tamże).

W ocenie Dyrektora, funkcjonujące w tym rejonie podmioty to zazwyczaj niewielkie firmy, zatrudniające do kilku osób, co oznacza, że generowany przez nie ruch – w szczególności związany z dojazdami pracowników – nie wpływa w istotny sposób na stan

nawierzchni ul. Urbanowicza. Obecnie na przedmiotowym obszarze nie występuje inwestor realizujący przedsięwzięcie o skali uzasadniającej zastosowanie przepisów art. 16, w tym zobowiązanie do kompleksowej przebudowy ul. Urbanowicza. W świetle wyjaśnień ZDiUM nie jest możliwe postawienie zarzutu naruszenia art. 16 ustawy.

Komisja w wyniku głosowania (za – 5 radnych, przeciw – 0, wstrzymał się – 0 radny) jednogłośnie postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi.

6. Komisja rozpatrzyła skargę na Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej we Wrocławiu - druk nr 785/26
Pismem z dnia 10 marca 2026 r (data wpływu) Pani (...)*(dalej: „Skarżąca”) złożyła skargę na Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej we Wrocławiu (dalej: Dyrektor) oraz jego pracowników,

Stanowisko w sprawie skargi, pismem z dnia 20 marca 2026 r. zajął Dyrektor MOPS, który również na posiedzeniu zreferował sprawę. Komisja wskazała, że przedmiotowa skarga stanowi ciąg dalszy sprawy wcześniejszej skargi tej samej autorki, którą Rada Miejska Wrocławia już rozpatrzyła.

Mając na uwadze stanowisko Dyrektora oraz opinię Eksperta Komisja w wyniku głosowania (za – 5 radnych, przeciw – 0, wstrzymał się – 0 radny) jednogłośnie postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi.

7. Komisja rozpatrzyła skargę na Komendanta Straży Miejskiej Wrocławia - druk nr 779/26
Pismem z dnia 2 marca 2026 r. Pan (...)* (dalej: Skarżący) złożył skargę na działalność Straży Miejskiej Wrocławia (dalej: SM) w zakresie nienależytego wykonywania zadań publicznych dotyczących egzekwowania przepisów o parkowaniu na miejscach przeznaczonych dla osób z niepełnosprawnościami (OzN) na drodze wewnętrznej przy ul (...)* we Wrocławiu (...)*.

Przedstawiając stan faktyczny wskazał, iż w dniu (...)r. zawiadomił SM o wielokrotnym (...) * parkowaniu pojazdów nieuprawnionych na miejscach przeznaczonych dla OzN przy ul. (...) *, oznakowanych znakiem pionowym D-18a z tabliczką T-29. Pismem z dnia 17 stycznia 2025 r. SM odstąpiła od wszczęcia postępowania, uznając, że czyn nie zawiera znamion wykroczenia z uwagi na nieprawidłowe oznakowanie poziome. Postanowieniem Komendanta Miejskiego Policji we Wrocławiu (dalej: KMP) z dnia (...) *, dotyczącym tego samego miejsca i tego samego oznakowania pionowego, dokonano odmiennej oceny prawnej - uznano zasadność zarzutów i nakazano dalsze czynności wyjaśniające. Zatwierdzony projekt stałej organizacji ruchu, pozyskany przez Skarżącego z Wydziału Inżynierii Miejskiej (dalej: WIM) pismem z dnia (...) *, jednoznacznie potwierdza legalność wyznaczenia tych miejsc postojowych wraz z oznakowaniem pionowym.

Formułując zarzuty szczegółowe skargi, Skarżący podniósł:

Błędną i zawężającą wykładnię przepisów o oznakowaniu oraz selektywne stosowanie orzecznictwa. SM przyjęła, że brak lub zużyte oznakowanie poziome (P-20, P-24) wyłącza możliwość stwierdzenia wykroczenia z art. 92 § 1 k.w., mimo istnienia prawidłowego znaku pionowego D18a z tabliczką T-29. Stanowisko to jest wadliwe merytorycznie i oparte na metodologicznie nieuprawnionym doborze orzecznictwa.

Skarżący dodatkowo zarzucił:

- 1) Brak weryfikacji oznakowania w świetle zatwierdzonego projektu organizacji ruchu SM, oceniając prawidłowość oznakowania ograniczyła się do oględzin terenu - stwierdziła brak oznakowania poziomego i na tej podstawie odmówiła interwencji. Nie sięgnięto jednak do zatwierdzonego projektu stałej organizacji ruchu, który jest dokumentem rozstrzygającym o tym, jakie oznakowanie obowiązuje w danym miejscu i w jakiej formie. Projekt ten był dostępny u zarządcy terenu oraz w WIM
- 2) Bezpodstawne zastosowanie przedawnienia - pominięcie charakteru ciągłego wykroczenia z art. 85a k.w. SM sprowadzała

problem wyłącznie do kwestii przedawnienia jednorazowego czynu polegającego na ustawieniu oznakowania. Stanowisko to pomija istotę art. 85a k.w., który penalizuje nie tylko akt ustawienia niezgodnego oznakowania, lecz również utrzymywanie stanu wadliwego i dopuszczenie do nienależytego stanu oznakowania.

3) Działanie SM na szkodę dostępności - zafoliowanie tabliczki T-29

4) Podanie sprzecznych informacji - wprowadzenie skarżącego w błąd (naruszenie art. 8 i art. 9 KPA). Skarżący przedstawił na poparcie tego zarzutu zestawienie stanowiska SM prezentowanego Skarżącemu w kwestii oznakowania oraz faktycznych działań organu. Zdaniem Skarżącego zestawienie prowadzi do nieuchronnego wniosku:

Skarżący sformułował następujące wnioski:

1. uznanie skargi za zasadną;
2. stwierdzenie, że SM nienależycie wykonywała zadania publiczne w zakresie czynności wyjaśniających dotyczących parkowania na miejscach OzN przy ul. (...)*;
3. zobowiązanie SM do rzetelnej weryfikacji legalności i prawidłowości organizacji ruchu w oparciu o zatwierdzony projekt stałej organizacji ruchu oraz protokoły z kontroli oznakowania;
4. zobowiązanie SM do zbadania, czy zarządca terenu realizuje obowiązek przeprowadzania kontroli stanu oznakowania co najmniej raz na 12 miesięcy (§ 12a rozporządzenia z dnia 23 września 2003 r.), oraz do żądania od zarządcy przedstawienia protokołów z kontroli za lata 2023-2025;
5. zobowiązanie SM do podjęcia działań wobec zarządcy terenu w celu przywrócenia prawidłowego oznakowania zgodnego z zatwierdzonym projektem organizacji ruchu, w tym usunięcia foliowania tabliczki T-29 i odtworzenia oznakowania poziomego;
6. wystąpienie do KMP o zajęcie stanowiska w sprawie rozbieżności między rozstrzygnięciem SM z dnia (...)* a postanowieniem KMP z dnia (...)*r. dotyczącymi tego samego oznakowania, w celu zapewnienia jednolitej praktyki obu służb na terenie Wrocławia;

7. poinformowanie mnie o sposobie załatwienia skargi zgodnie z art. 237 § 1 i art. 238 § 1 KPA.

Odpowiedzi na skargę udzielił Komendant Straży Miejskiej Wrocławia (dalej: Komendant) pismem z dnia 18 marca 2026 r. W piśmie szczegółowo odniósł się do zarzutów skargi odpierając jednocześnie jej zarzuty. Zakwestionował sposób interpretacji przepisów przedstawiony przez Skarżącego, dokonując własnej ich interpretacji.

W szczególności zauważył, iż analiza zgłoszeń wykazała, że oznakowanie miejsc, mających docelowo służyć do parkowania pojazdów osób niepełnosprawnych, jest niezgodne z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.

Komendant wskazał, iż możliwe są dwa sposoby oznakowania miejsc przeznaczonych dla osób niepełnosprawnych:

- znakiem poziomym P-18 „stanowisko postojowe” uzupełnionym znakiem P-24 „miejsce dla pojazdu osoby niepełnosprawnej” (symbol osoby niepełnosprawnej) z zastrzeżeniem, że stanowiska postojowe dla pojazdów osób niepełnosprawnych powinny mieć nawierzchnię barwy niebieskiej.
- znakiem poziomym P-20 „koperta” uzupełnionym znakiem P-24 „miejsce dla pojazdu osoby niepełnosprawnej”.

Oceniając zarzuty skargi, w pierwszej kolejności należy wskazać, iż te, co do zasady sprowadzają się do sporu interpretacyjnego przepisów dotyczącego sposobu oznakowania miejsca postojowego uprawniającego do parkowania pojazdem przez osobę niepełnosprawną legitymującą się kartą parkingową kierującą pojazdem samochodowym czy też kierującą pojazdem, który przewozi osobę niepełnosprawną legitymującą się kartą parkingową. Konsekwencją tego jest interpretacja konkretnego stanu faktycznego sprawy, w tym przypadku legalności parkowania na miejscach przeznaczonych dla osób z niepełnosprawnościami (OzN) na drodze wewnętrznej przy ul. (...) we Wrocławiu (...) i w zależności od jej oceny uznania, iż doszło/nie doszło do wykroczenia z art. 92 § 1 k.w., zgodnie z którym, Kto nie stosuje się do znaku lub sygnału

drogowego albo do sygnału lub polecenia osoby uprawnionej do kierowania ruchem lub do kontroli ruchu drogowego.

Komisja wskazała, iż przy wynoszeniu oznakowania w terenie należy stosować dwa rozporządzenia (przywołane też w odpowiedzi Komendanta0: Rozporządzenie Ministrów Infrastruktury oraz Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 lipca 2002 r. w sprawie znaków i sygnałów drogowych (Dz.U.2019.2310) oraz Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunków ich umieszczania na drogach (Dz.U.2029.2311).

Ponadto należy wskazać, iż zgodnie z art. 9 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o strażach gminnych (Dz.U.2021.1763),

1. Nadzór nad działalnością straży sprawuje wójt, burmistrz (prezydent miasta).

2. Nadzór nad działalnością straży w zakresie:

1) wykonywania uprawnień, o których mowa w art. 12,

2) użycia broni palnej oraz środków przymusu bezpośredniego,

3) ewidencji, o której mowa w art. 9a ust. 1

- sprawuje wojewoda przy pomocy komendanta wojewódzkiego (Stołecznej) Policji działającego w jego imieniu.

3. Wojewoda sprawuje nadzór przez:

1) okresowe lub doraźne kontrole, obejmujące całość lub część spraw poddanych nadzorowi;

2) wydawanie zaleceń pokontrolnych oraz kontrolę prawidłowości i terminowości ich realizacji;

3) podejmowanie innych czynności zmierzających do usunięcia stwierdzonych uchybień i zapobieżenia ich powstawaniu.

W art. 12 ustawy określono uprawnienia i obowiązki strażnika i w tym zakresie nadzór nad ich wykonywaniem został powierzony wojewodzie. Rada Miejska Wrocławia ani też Prezydent, nie ma

kompetencji do wydawania wytycznych strażnikom gminnym w zakresie interpretacji przepisów prawa.

Podobnie jak nie jest możliwe dokonywanie interpretacji przepisów w zakresie przedawnienia karalności wykroczenia, co również jest przedmiotem skargi.

Przechodząc do oceny zarzutów naruszenia przepisów postępowania administracyjnego (kpa), których miała się dopuścić Straż Miejska prowadząc w wyniku zgłoszenia czynności wyjaśniające, podkreślić należy, iż do czynności w sprawach o wykroczenia mają zastosowanie normy zawarte w ustawie z dnia z dnia 24 sierpnia 2001r. Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz.U.2025.860), a nie regulacje zawarte w Kodeksie postępowania administracyjnego. Zatem w Komisji zarzuty naruszenia art. 8 i art. 9 kpa są bezzasadne.

Wskazując na przepisy Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia, Komisja podzieliła pogląd wyrażony przez Komendanta, iż jedynie stronom, obrońcom, pełnomocnikom stron i ich przedstawicielom ustawowym udostępnia się akta sprawy o wykroczenie, umożliwia sporządzanie ich odpisów lub kopii. Natomiast jeżeli czynności wyjaśniające nie dostarczyły podstaw do wniesienia wniosku o ukaranie, przepisy zobowiązują do zawiadomienia o tym pokrzywdzonych oraz osobę, która złożyła zawiadomienie o popełnieniu wykroczenia.

Z wyjaśnień Komendanta wynika, iż Skarżący nie zawiadomił jednak Straży Miejskiej Wrocławia o wykroczeniu polegającym na nieprawidłowym oznakowaniu na terenie osiedla przy (...)*. Nie było więc podstaw prawnych aby informować Skarżącego o przeprowadzonych kontrolach oznakowania, działaniach podjętych wobec zarządcy czy prowadzeniu czynności wyjaśniających w sprawie oznakowania.

Mając na uwadze powyższe Komisja w wyniku głosowania (za – 4 radnych, przeciw – 0, wstrzymał się – 1 radny) postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi.

8. Komisja rozpatrzyła skargę na Komendanta Straży Miejskiej Wrocławia - druk nr 780/26

Pismem z dnia 2 marca 2026 r. (...) * (dalej: Skarżący) złożył skargę na działania Komendanta Straży Miejskiej Wrocławia, zawierającą zarzut przeprowadzonego nieprawidłowego postępowania skargowego przez Straż Miejską Wrocławia.

W piśmie Skarżący wskazał, że w dniu (...) * r wniósł do Straży Miejskiej Wrocławia, za pośrednictwem Prezydenta Wrocławia, skargę w trybie art. 227 Kodeksu postępowania administracyjnego (dalej: KPA) na nienależyte wykonywanie zadań przez Straż Miejską w sprawach pakowania na miejscach OzN przy (...) *. Skarga została rozpoznana dwoma pismami Komendanta Straży Miejskiej, które zdaniem Skarżącego zawierają poważne nieprawidłowości.

W swojej skardze Skarżący zarzucił:

- 1) bezprawne przekwalifikowanie jego skargi,
- 2) brak formalnego rozstrzygnięcia skargi,
- 3) wewnętrzną sprzeczność między pismami,
- 4) bezzasadne kwestionowanie formy pisma.

Skarżący wniósł o :

1. uznanie skargi za zasadną,
2. stwierdzenie, że Straż Miejska nieprawidłowo prowadziła postępowanie skargowe, naruszając w szczególności art. 233 i 237 KPA,
3. zobowiązanie Straży Miejskiej do wydania prawidłowego, formalnego rozstrzygnięcia skargi z dnia 14 stycznia 2026 r. , zgodnie z wymogami art. 237 § 1 KPA, zawierającego wyraźną ocenę zasadności podniesionych zarzutów,
4. poinformowanie Go o sposobie załatwienia skargi zgodnie z art. 238 § 1 KPA

Odpowiedzi na skargę udzielił pismem z dnia 25 marca 2026 Komendant Straży Miejskiej Wrocławia (dalej Komendant) Komendant poinformował, że do postępowań w sprawach o wykroczenia stosuje się normy zawarte w ustawie Kodeks

postępowania w sprawach o wykroczenia (dalej: kpw) oraz w ustawie Kodeks postępowania karnego, gdy pierwszy z przywołanych kodeksów tak stanowi.

W dniu 14 stycznia 2026 r. Skarżący wysłał do SM pismo mające formę dokumentu elektronicznego, zatytułowane cyt.: „Skarga na nienależyte wykonanie zadań” (zał. nr 1 do skargi), wskazując przy tym sygnaturę zawiadomienia o odstąpieniu z dnia (...) *r. tj. (...) *. W korespondencji tej podważa zasadność odstąpienia od wszczęcia postępowania, od skierowania wniosku o ukaranie do sądu, zarzucając nienależyte wykonanie czynności wyjaśniających.

Z uwagi na zawartą w tym dokumencie treść zakwalifikowano je jako zażalenie na odstąpienie od skierowania wniosku do sądu, a nie skargę, jakby chciał Skarżący i jak zaznaczył to w tytule pisma. O charakterze pisma decyduje jego treść, a nie forma zewnętrzna, nadany tytuł czy nazwa.

Niemniej SM odniosła się do poruszonych przez Skarżącego zagadnień pismem z dnia (...) *r.. Jak poinformował Komendant, dlatego, że pełniąc służebną rolę wobec społeczności lokalnej zauważył konieczność wskazania jak w Polsce funkcjonuje porządek prawny i co za tym idzie udzielenia informacji, które w przyszłości pozwolą Skarżącemu w sposób prawidłowy składać pisma procesowe, skargi czy wnioski.

Jak wskazał Komendant pismo miało wyłącznie charakter informacyjny i nie było zawiadomieniem o sposobie załatwienia skargi, o którym mowa w treści art. 238 kpa, tym bardziej też nie było formalnym rozpatrzeniem zażalenia na niewniesienie wniosku o ukaranie do sądu.

Zażalenie wnosi się na piśmie do organu nadrzędnego nad organem, który wydał postanowienie o odstąpieniu i za pośrednictwem tego organu (tutaj SM)

Następstwem skutecznie złożonego zażalenia może być przekazanie go, wraz z materiałami sprawy, do organu nadrzędnego lub weryfikacja własnego stanowiska i wszczęcie czynności w sprawie.

Tym samym zarzut niekonsekwencji w przyjętej przez SM kwalifikacji pisma Skarżącego z dnia (...) *r. Komendant uważa za nietrafiony. Reasumując, korespondencja Skarżącego z (...) * r., mająca charakter zażalenia na postanowienie o odstąpieniu od skierowaniu wniosku o ukaranie, została wniesiona niezgodnie z wymogami obowiązującymi w procedurach wykroczeniowych dla pism procesowych, przez co posiada nieusuwalny brak formalny spowodowany użyciem nieautoryzowanej techniki, i tym samym nie wywołuje skutków prawnych, a jeżeli tak to nie można było wydać postanowienia o jego odrzuceniu czy wezwać o uzupełnienie braku formalnego w postaci podpisu.

Ponieważ korespondencja z dnia (...) * r. miała charakter zażalenia, nie była rozpoznawana w ramach postępowania skargowego, na podstawie przepisów kpa. Stąd też SM, w swoim piśmie z dnia 27 stycznia 2026 r., nie miała obowiązku spełniać wymogów w KPA wskazanych.

W dniu (...) *r. wpłynęła do SM kolejna korespondencja Skarżącego, w której Skarżący, w odpowiedzi na pismo SM z dnia 27 stycznia 2026 r., zarzucił brak merytorycznego załatwienia sprawy wniesionej wyżej omawianym pismem z dnia (...) * r.

Skarga z dnia 28 stycznia 2026 r. została rozpoznana w ramach postępowania skargowego, na podstawie przepisów Działu VIII i uznana za bezzasadną. Skarżący został poinformowany o sposobie jej załatwienia pismem z dnia 26 lutego 2026 r. .

Jego zarzut, mówiący o tym, że SM kwestionuje skuteczność wniesienia skargi za pośrednictwem e-Doręczeń, jest bezpodstawny. Jego postawienie dowodzi jednak, że Skarżący nie zapoznał się dokładnie z pismem z dnia 27 stycznia 2026 r.

Gdyby Straż Miejska Wrocławia nie dopuszczała możliwości złożenia skargi poprzez e-Doręczenia, to korespondencja Skarżącego z dnia (...) *r. nie została by rozpoznana w trybie przewidzianym w kpa. Straż Miejska Wrocławia informowała jedynie Skarżącego, wskazując konkretne przepisy prawa oraz orzecznictwo, że nie ma możliwości składania pism procesowych do organu ścigania z wykorzystaniem

doręczenia elektronicznego. Korespondencja opatrzona podpisem elektronicznym, wpływająca w formie dokumentu elektronicznego, nie wywołuje żadnych skutków prawnych, gdyż elektroniczna forma czynności procesowych nie jest przewidziana w procedurze karnej. Takim pismem procesowym jest np. zażalenie na postanowienie i to do niego się odnosiliśmy.

Mając na uwadze powyższe Komisja przyjęła w całości wyjaśnienia, Komendanta i nie dopatrzyła się nieprawidłowości w jego działaniu. Komisja w wyniku głosowania (za – 5 radnych, przeciw – 0, wstrzymał się – 0 radny) postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi.

9. Komisja rozpatrzyła skargę na Komendanta Straży Miejskiej Wrocławia - druk nr 781/26

Pismem z dnia 11 marca 2026 r. (...)*) (dalej: Skarżący) złożył skargę na beczynność Straży Miejskiej Wrocławia w związku ze jego zgłoszeniem w dniu 8 lutym 2026 r. informacji o przebywaniu osoby bezdomnej na klatce schodowej budynku mieszkalnego przy ul. Wielkiej we Wrocławiu.

Skarżący zarzucił, iż mimo upływu ustawowego terminu 30 dni od dnia złożenia zgłoszenia (tj. termin minął (...)*)), nie otrzymał żadnej odpowiedzi ani wyjaśnienia ze strony Straży Miejskiej, co stanowi naruszenie:

- 1) art. 237 §1 Kodeksu postępowania administracyjnego (k.p.a.), który nakłada obowiązek załatwienia skargi lub wniosku w terminie 1 miesiąca od wpływu;
- 2) art. 3 § 1 k.p.a., który zobowiązuje organy administracji do działania w sposób rzetelny i bez zbędnej zwłoki;
- 3) art. 35-36 k.p.a., który reguluje procedurę przedłużenia terminu załatwienia sprawy oraz obowiązek poinformowania stron o przyczynach opóźnienia i nowym terminie.

W związku z powyższym Skarżący wniósł o:

- wyjaśnienie przyczyn braku odpowiedzi Straży Miejskiej w jego sprawie;

- podjęcie działań w celu załatwienia jego zgłoszenia zgodnie z prawem;
- udostępnienia informacji, jakie procedury obowiązują Straż Miejską w sytuacjach, gdy mieszkaniec zgłasza konieczność opuszczenia części wspólnych nieruchomości przez osoby nieuprawnione.

Odpowiedzi na skargę udzielił Komendant Straży Miejskiej Wrocławia pismem z dnia 31 marca .2026 r.. Na posiedzeniu Komisji sprawę zreferował Naczelnik Straży Miejskiej Wrocławia.

Komisja podkreśliła, iż straż miejska nie ma bezwzględnego obowiązku fizycznego usunięcia osoby bezdomnej z klatki schodowej tylko dlatego, że mieszkańcy sobie tego nie życzą, szczególnie w okresie zimowym, gdy może zagrozić to ich życiu.

1. Osoby w stanie nietrzeźwości, które swoim zachowaniem dają powód do zgorszenia w miejscu publicznym lub w zakładzie pracy, znajdują się w okolicznościach zagrażających ich życiu lub zdrowiu albo zagrażają życiu lub zdrowiu innych osób, mogą zostać doprowadzone do izby wytrzeźwień lub placówki, podmiotu leczniczego albo do miejsca zamieszkania lub pobytu.

2. W razie braku izby wytrzeźwień lub placówki osoby, o których mowa w [ust. 1](#), mogą być doprowadzone do jednostki Policji.

Dodatkowo zgodnie z art. 12 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o strażach gminnych (Dz.U.2021.1763 t.j.); Strażnik wykonując zadania, o których mowa w art. 10 i 11, ma prawo do: ujęcia osób stwarzających w sposób oczywisty bezpośrednio zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzkiego, a także dla mienia i niezwłocznego doprowadzenia do najbliższej jednostki Policji.

Komisja wskazała, że żadna z opisanych sytuacji nie miała miejsca. Wobec powyższego brak było podstaw do interwencji funkcjonariuszy Straży Miejskiej tj. siłowego usunięcia osoby przebywającej na terenie klatki schodowej. Zgody na umieszczenie w/w np. w noclegowni nie było, co uniemożliwiło jej dobrowolne umieszczenie w takiej placówce.

Ustawodawca, określając zadania straży miejskich wyraźnie zaznaczył, że mają one być wykonywane z poszanowaniem praw i godności obywateli (art. 1 ust. 2 ustawy o strażach gminnych). Osoba w kryzysie bezdomności nie jest pozbawiona praw, wolności i swobód, a tym samym, w żadnym wypadku, nie można jej ich pozbawić lub ograniczać, zważywszy na fakt, iż zgłoszenie miało miejsce w okresie zimowym, kiedy temperatury osiągały wartości poniżej 0 stopni Celsjusza. Jedynie na marginesie należy zauważyć, iż obowiązek utrzymania porządku na nieruchomości spoczywa na zarządcy, co czyni skargę w opisanych warunkach bezpodstawną. Mając na uwadze powyższe Komisja przyjęła w całości złożone przez Komendanta wyjaśnienia i nie dopatrzyła się nieprawidłowości w jego działaniu

Komisja w wyniku głosowania (za – 5 radnych, przeciw – 0, wstrzymał się – 0 radny) jednogłośnie postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi.

10. Komisja rozpatrzyła skargę na Komendanta Straży Miejskiej Wrocławia - druk nr 782/26

Zreferował : Przedstawiciel Straży Miejskiej

Pismem z dnia 13 marca 2026r., Pan (...) * (dalej: Skarżący) złożył skargę na bezczynność Straży Miejskiej Wrocławia, w sprawie porzuconego pojazdu dostawczego, zgłoszonego przez Skarżącego mailowo dnia (...) * o godz. (...) * do Zarządu Dróg i Utrzymania Miasta (dalej: ZDiUM) oraz Straży Miejskiej (dalej: SM).

Skarżący wyjaśnił, iż ZDiUM uznał się niewłaściwy i również przekazał zgłoszenie do Straży Miejskiej. Zgłoszenie dotyczyło porzuconego pojazdu dostawczego stojącego od wielu miesięcy w strefie zamieszkania przy ul. Jankiela we Wrocławiu, obok paczkomatu. Sprawa ta była również zgłaszana przez innych mieszkańców.

W zgłoszeniu Skarżący wskazał, że pojazd:

- od wielu miesięcy nie zmienia miejsca,
- ma przebite opony, -

jest zabrudzony i nieużywany,

- stoi w strefie zamieszkania poza wyznaczonym miejscem parkingowym czyli w strefie niedozwolonej.

Pojazd był wielokrotnie zgłaszany przez mieszkańców, a na samochodzie wielokrotnie umieszczano wezwania Straży Miejskiej oraz Policji, jednak mimo upływu wielu miesięcy pojazd nadal pozostaje w tym samym miejscu. Straż Miejska tłumaczyła telefonicznie, że pojazd musi koniecznie mieć usunięte tablice rejestracyjne lub wyciek oleju co stoi w sprzeczności z przepisami. Pojazd stoi na drodze publicznej i utrudnia normalny przejazd samochodów. W ocenie Skarżącego pojazd spełnia przesłanki do usunięcia: jako pojazd pozostawiony w miejscu niedozwolonym w strefie zamieszkania (art. 130a ustawy - Prawo o ruchu drogowym), lub jako pojazd, którego stan wskazuje na nieużywanie (art. 50a tej ustawy).

W związku z powyższym Skarżący wniósł o:

1. wyjaśnienie przyczyn braku skutecznych działań Straży Miejskiej w tej sprawie,
2. podjęcie działań zmierzających do usunięcia pojazdu z przestrzeni publicznej,
3. poinformowanie Skarżącego o sposobie rozpatrzenia niniejszej skargi

Stanowisko w sprawie skargi, pismem z dnia 30 marca .2026r., zajął Komendant Straży Miejskiej Wrocławia (dalej: Komendant). Wyjaśnił w nim, iż czynności zmierzające do spowodowania usunięcia z drogi przedmiotowego samochodu, którego stan wskazuje na to, że jest on długotrwale nieużytkowany, zostały podjęte przez strażników już w dniu 8 października 2025r., czyli na długo przed zgłoszeniem, przekazanym za pomocą poczty elektronicznej przez Skarżącego. Wynikały one ze zgłoszenia z dnia 6 października 2025 r., przekazanego przez IMPERIUM ZARZĄDZANIE NIERUCHOMOŚCAMI Sp. z o. o (Zarządca budynków).

Strażnicy, w dniu 8 października 2025 r., potwierdzili, że stan ww. pojazdu wskazuje na to, że jest on długotrwale nieużytkowany. Pomimo braku możliwości zadysponowania usunięcia pojazdu podjęto dalsze czynności w sprawie w ramach których: wykonano dokumentację fotograficzną, sporządzono notatkę urzędową, potwierdzono, że ul. Jankiela stanowi drogę wewnętrzną w zarządzie ZDiUM oraz, w Centralnej Ewidencji Pojazdów i Kierowców, ustalono dane właściciela pojazdu, którym okazał się być mieszkaniec Łądka-Zdroju i wysłano do niego wezwanie do usunięcia pojazdu, na które ten nie zareagował. W toku dalszych czynności powiadomiono zarządcę drogi o konieczności poprawy oznakowania, wskazując mu zauważone nieprawidłowości.

Komendant zauważył, że postój pojazdu w strefie zamieszkania, w innym miejscu niż wyznaczone w tym celu, nie stanowi przesłanki do wydania dyspozycji usunięcia go z drogi.

Komendant stwierdził, że w Jego ocenie, w obliczu powyższych faktów, podniesiony przez Skarżącego zarzut beczynności, odnoszący się do sposobu realizacji zgłoszenia, dot. usunięcia pojazdu długotrwale nieużytkowanego jest całkowicie niezasadniony.

Oceniając zarzuty skargi, wskazać należy, iż zgłoszenie Skarżącego miało miejsce 12 grudnia 2025r. Z wyjaśnień Komendanta wynika, iż inne zgłoszenie dotyczące tego samego pojazdu miało miejsce w dniu 6 października 2025 r., którego autorem była spółka jest zarządcą budynków przy ul (...)*. Interwencja w dniu(...)*2025 r. dotyczyła zgłoszenia spółki zarządzającej. Żadnych działań SM nie podejmowała wskutek skargi Skarżącego.

Z wyjaśnień Komendanta wynika, iż w dniu 27 marca .br., przeprowadzono ponowną lustrację terenu. W jej wyniku potwierdzono, że przedmiotowy pojazd, w dalszym ciągu znajduje się przy (...)*oraz że zarządca drogi, w ślad za wnioskiem SM, poprawił oznakowanie, co pozwala stwierdzić, że ww. pojazd jest pozostawiony na obszarze strefy zamieszkania. W związku z powyższym, SM wszczęła czynności wyjaśniające w sprawie o

wykroczenie z art. 97 kodeksu wykroczeń (Dz.U.2025.734 t.j), w związku z art. 49 ust. 2 pkt 4 poro. które prowadzone są pod (...)*. Komendant poinformował o planach dalszego postępowania, w tym, iż przedmiotowy pojazd, po otrzymaniu stosownego zgłoszenia od zarządcy drogi, zostanie zadysponowany do usunięcia, zgodnie z kolejnością zgłoszeń.

Podsumowując Komisja przyjęła złożone przez Komendanta wyjaśnienia i nie dopatrzyła się nieprawidłowości w jego działaniu. Komisja w wyniku głosowania (za – 5 radnych, przeciw – 0, wstrzymał się – 0 radny) jednogłośnie postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi.

11. Komisja rozpatrzyła skargę na Komendanta Straży Miejskiej Wrocławia - druk nr 783/26

Mailami z dnia 17 i 25 marca 2026 r. (...)* (dalej: „Skarżący”) złożył skargę na Straż Miejską Wrocławia. Skarga zawierała zarzuty Skarżącego odnośnie sposobu realizacji i obsługi jego zgłoszeń w sprawie sprzedaży żywych karp w rejonie targowiska „Świebodzki” we Wrocławiu oraz beczynności Straży Miejskiej Wrocławia w powyższej sprawie.

Uzasadniając pierwszą ze skarg Skarżący wyjaśnił, iż w (...)* zgłosił telefonicznie do dyżurnego Straży Miejskiej pod numerem 986 konieczność interwencji dotyczącej sprzedaży żywych karp w rejonie targowiska „Świebodzki” we Wrocławiu.

Zgłoszenie dotyczyło bardzo dużego zagęszczenia żywych ryb w niewielkich pojemnikach, co w ocenie Skarżącego może powodować ich cierpienie oraz stanowić naruszenie przepisów dotyczących ochrony zwierząt.

Z kolei mailem z dnia 25 marca 2026 r. Skarżący złożył skargę na sposób działania Straży Miejskiej we Wrocławiu w związku z wielokrotnymi zgłoszeniami dotyczącymi sprzedaży żywych karp w rejonie targowiska „Świebodzki” we Wrocławiu

W związku z powyższym Skarżący wniósł o:

- . przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego w sprawie braku reakcji Straży Miejskiej na zgłoszenie z dnia (...) * r.,
- wyjaśnienie przyczyn odmowy przyjęcia zgłoszenia przez dyżurnego w dniu (...) *,
- wyjaśnienie działań patrolu Straży Miejskiej obecnego w pobliżu miejsca zdarzenia, który pomimo wiedzy o sytuacji nie podjął niezwłocznej, a w rezultacie żadnej interwencji,
- ocenę prawidłowości działania Straży Miejskiej w opisanym przypadku,
- . udzielenie informacji, jakie działania zostaną podjęte w celu zapobieżenia podobnym sytuacjom w przyszłości oraz o sposobie rozpatrzenia niniejszej skargi.

Odpowiedzi na skargę udzielił Komendant Straży Miejskiej Wrocławia pismem z dnia 9 kwietnia br. Na posiedzeniu sprawę zreferował Przedstawiciel Straży Miejskiej Wrocławia.

Oceniając zarzuty skargi, (w tym braku reakcji na zgłoszenie Skarżącego z dnia (...) *) wskazać należy, iż zgodnie z art. 34a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt (Dz.U. 2023.1580) nadzór nad przestrzeganiem przepisów o ochronie zwierząt sprawuje Inspekcja Weterynaryjna.

W Rozdziale 11 w/w ustawy zostały określone przepisy karne, z których wynika, iż znęcanie się nad zwierzętami jest przestępstwem zagrożonym karą pozbawienia wolności do lat 3, a jeśli sprawca dokonuje tego ze szczególnym okrucieństwem, kara wynosi od 3 miesięcy do lat 5.

W Rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie wykroczeń, za które strażnicy straży gminnych są uprawnieni do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego (Dz.U.2026.167) w § 2 określono sprawy, w których Strażnicy są uprawnieni do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego za wykroczenia. W pkt 6 wskazano, iż: na podstawie art. 37 ust. 1 (Kodeksu wykroczeń), mandaty mogą być nakładane za czyny określone w art. 9, art. 10a ust. 1-3, art. 25, art. 37a ust. 1 oraz art. 37e ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r.

o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1580 oraz z 2025 r. poz. 1696 i 1795). W katalogu tym nie upoważniono funkcjonariuszy straży miejskiej do nakładania mandatów karnych za czyny objęte skargą, gdyż leży to w zakresie organów ścigania (Policja), z uwagi na fakt, iż czyny te stanowią przestępstwo. Nie oznacza to, że zgłoszenia w tym zakresie powinny być przez strażników ignorowane, bowiem interwencja może sprowadzić się do udokumentowania faktu naruszenia przepisów oraz czynności związanych z zebraniem stosownego materiału dowodowego. Przekazanie zgłoszenia na policję, ewentualnie pouczenie zgłaszającego (Skarżącego) o możliwości kierowania zgłoszenia bezpośrednio na Policję jest działaniem prawidłowym, zwłaszcza w sytuacji, gdy ilość innych zgłoszeń przekracza możliwości kadrowe formacji, co miało miejsce w rozpatrywanej sprawie.

Trzeba podzielić argumentację Komendanta, iż straż gminna/miejska nie posiada uprawnień procesowych, a tym bardziej operacyjnych w sprawach o przestępstwa (występki i zbrodnie). Kompetencje w tym zakresie są zastrzeżone wyłącznie dla organów ścigania, takich jak Policja czy Prokuratura..

Komisja oceniła zarzut braku realizacji powiadomienia Skarżącego z dnia 1 marca 2026 roku zgłoszonego do Centrum Kierowania Straży Miejskiej Wrocławia, dotyczącego niehumanitarnego handlu żywymi karpami, uwzględniając wyjaśnienia Komendanta. Zdarzenie to zostało zarejestrowane i nie zostało zrealizowane w trybie interwencyjnym, przy czym taki stan rzeczy nie wynikał z niedbalstwa lub opieszałości funkcjonariuszy, lecz z ilości zadań do wykonania oraz wydarzeń, jakie w dniu 1 marca 2026 roku zaistniały na terenie Wrocławia. Co warto zauważyć, sprawy tej nie zaniechano, podejmując możliwe działania w późniejszym terminie. Straż Miejska nie jest służbą mundurową sensu stricto, lecz samorządową umundurowaną formacją powołaną do ochrony porządku publicznego, gdzie zgłoszenia realizowane są wg kolejności ich wpłynięcia, a priorytetowo traktowane są te zdarzenia, gdzie

zagrożone jest ludzkie życie i zdrowie, co czyni w zestawieniu z argumentacją niniejszej opinii zarzuty skargi bezzasadnymi. Mając na uwadze wyjaśnienia złożone przez Komendanta Komisja nie dopatrzyła się nieprawidłowości w jego działaniu. Komisja w wyniku głosowania (za – 5 radnych, przeciw – 0, wstrzymał się – 0 radny) jednogłośnie postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi.

Ad III. Rozpatrzenie petycji dotyczącej pomników przyrody - druk nr 786/26

Petycją z dnia 7 lutego 2026 r. (...) * (dalej: Wnioskodawca) zaproponował przyjęcie przez Radę Miejską Wrocławia uchwały porządkującej kwestie pomników przyrody na terenie Gminy Wrocław oraz wprowadzenia do programu ochrony środowiska szczegółowej regulacji zapewniającej prawidłową ochronę pomników przyrody.

Petycja dotyczy dwóch kwestii.

- 1) dostosowania aktów prawnych tworzących pomniki przyrody, wydanych na nieobowiązujących już przepisach, do aktualnego stanu prawnego oraz
- 2) wprowadzenia do Programów Ochrony Środowiska zapisów o charakterze wykonawczym, dotyczących w szczególności przeglądów pomników przyrody.

Pod względem formalno-prawnym petycja spełnia wymagania stawiane przez ustawę o petycjach.

Stanowisko w imieniu Prezydenta pismem z dnia 24 marca 2026 r. przedstawił Zastępca Dyrektora Departamentu Strategii i Zrównoważonego Rozwoju. Na posiedzeniu Komisji sprawę referowała Dyrektor Wydziału Środowiska Urzędu Miejskiego Wrocławia

W odniesieniu do kwestii pierwszej Dyrektor wskazała, co następuje; Problematyka dostosowania aktów prawnych tworzących pomniki przyrody, wydanych na nieobowiązujących już przepisach, do

aktualnego stanu prawnego została przez Gminę Wrocław zidentyfikowana i działania dostosowawcze są prowadzone.

W dniu 26 maja 2022 r. Rada Miejska Wrocławia podjęła 35 uchwał w sprawie form ochrony przyrody, w tym jedną w sprawie użytku ekologicznego – dwóch zbiorników wodnych wraz z otaczającym terenem leśnym położonych na terenie Janówka, obręb Pracze Odrzańskie oraz

34 uchwały w sprawie pomników przyrody.

W stosunku do form ochrony przyrody (pomniki przyrody i użytki ekologiczne) ustanowionych przed 2 lutego 2001 r. istniała konieczność dokonania analizy aktów normatywnych pod kątem potrzeby ich zmian, ze względu na upływ czasu i zmianę przepisów zawierających np. katalog zakazów wynikający z ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Podjęcie przedmiotowych uchwał miało na celu zastosowanie katalogu zakazów zawartych w art. 45 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r. (Dz. U. z 2022 r. poz. 916) a także określenie sprawującego nadzór nad przedmiotową formą ochrony przyrody – obowiązek ten wynika z art. 44 ust. 2 ustawy o ochronie przyrody.

W odniesieniu do kwestii drugiej:

Dyrektor podniosła, że treść aktu podjętego na podstawie art. 17 ustawy Prawo ochrony środowiska ma charakter programowy, kierunkowy, wyznaczający cele, które zamierza się osiągnąć w ramach prowadzonej polityki ochrony środowiska. Jego rolą nie jest więc konkretyzacja uprawnień i obowiązków określonych podmiotów, tylko wyrażenie pewnych dążeń i kursu działania. Jest to akt o charakterze jedynie opisowym, wyrażającym pewne postulaty a nie akt narzucający zobowiązania na konkretne podmioty czy osoby (por. wyrok WSA w Rzeszowie z 15.10.2024 r. sygn. akt II SA/Rz 756/24).

Ponadto wskazała, że Wydział Środowiska Urzędu Miejskiego (dalej: Wydział) na mocy pełnomocnictwa udzielonego przez Prezydenta Wrocławia Dyrektorowi tego Wydziału pełni nadzór nad wszystkimi

pomnikami przyrody Wrocławia i realizuje zadania związane z utrzymaniem przedmiotowych form ochrony przyrody. Z tego względu, Wydział monitoruje stan pomników przyrody na terenie miasta, zleca wszelkie niezbędne prace w ramach ochrony czynnej pomników przyrody a także jest odpowiedzialny za sposób i jakość ich wykonania. Wszystkie istniejące na terenie miasta pomniki przyrody są wpisane do Centralnego Rejestru Form Ochrony Przyrody i fizycznie znajdują się w terenie.

Jedną z podstawowych zasad ochrony przyrody jest tzw. „zasada pierwszeństwa natury” – tj. priorytetu dla osiągnięcia celów ochrony w wyniku naturalnych procesów. Zasady te Wydział uwzględnia w zakresie i technikach współczesnej pielęgnacji drzew pomnikowych, z zachowaniem bezpieczeństwa osób i mienia. Dyrektor podkreśliła, że w ramach ochrony czynnej pomników przyrody we Wrocławiu, na podstawie zaleceń wykwalifikowanych specjalistów, przeprowadza się szereg zabiegów pielęgnacyjnych i wykonuje specjalistyczne badania. Pomniki przyrody, ze względu na swoją wysoką wartość przyrodniczą i utraconą łatwość regeneracji, są traktowane ze szczególną ostrożnością.

Nowoczesne metody pielęgnacji drzew zakładają, iż cięcia sanitarne drzew starych, powinny być wykonywane w minimalnym zakresie, wyłącznie dla zapewnienia bezpieczeństwa w otoczeniu drzewa. Minimalizacja ilości cięć w koronach jest zasadna z punktu widzenia stanu zdrowotnego drzew, gdyż stare drzewa źle znoszą cięcia, a każde uszkodzenie mechaniczne może stać się drogą wnikania patogenów i w konsekwencji osłabienia drzewa. Najczęściej usuwany jest niestabilny susz gałęziowy i konarowy, kontrolowany stan rozwidleń, dokonywana jest inspekcja stanu zdrowotnego drzew. W przypadku konieczności zredukowania zagrażających konarów lub gałęzi, cięcia wykonuje się naśladując naturalne złamania występujące podczas wichury. Uszkodzenia te tworzą rany szarpane wzdłuż włókien, z pozostawieniem licznych drobnych pęknięć i klinów, stwarzających naturalne warunki siedliskowe dla mikro i makroorganizmów. Dodatkowo, zastosowane praktyki mają na celu

utrzymanie naturalnego wyglądu drzewa. W szczególnych przypadkach, gdy zbyt mocno rozbudowana korona może stanowić zagrożenie dla otoczenia podejmuje się decyzje o stopniowej redukcji obwodowej korony.

Częstym zabiegiem stosowanym w celu wzmocnienia mechanicznego koron jest instalacja wiązań elastycznych i statycznych, służących do zminimalizowania sił działających w koronie i zabezpieczenia konarów przed ewentualnym upadkiem.

Pomniki przyrody są również poddawane badaniom specjalistycznym, przede wszystkim próbie obciążeniowej (tensometrycznej) i badaniu tomografem sonicznym.

Pielęgnację i badania pomników przyrody, powierza się najlepszym, zaufanym firmom arborystycznym, stosującym metody propagowane przez Europejską komisję ds. Drzew (European Arboricultural Council-EAC) oraz Ogólnoświatowe Międzynarodowe Towarzystwo ds. Drzew (International Society of Arboriculture – ISA).

Jednocześnie należy wziąć pod uwagę, że nie wszystkie pomniki przyrody wymagają prowadzenia działań w takim samym zakresie.

Drzewa rosnące w naturalnych ekosystemach, takich jak lasy, funkcjonują w warunkach, do których są ewolucyjnie przystosowane i nie stanowią zagrożenia. W takich warunkach ingerencja człowieka nie jest konieczna, a czasem wręcz zaburza naturalne procesy. Inne ryzyka dotyczą drzew znajdujących się w przestrzeni publicznej, przy drogach, na placach zabaw czy w pobliżu budynków ponieważ mogą stanowić zagrożenie i rosnać w trudniejszych warunkach (uboga gleba, ograniczona przestrzeń, zanieczyszczenia). Wobec tych pomników przyrody, ze względów bezpieczeństwa, z większą częstotliwością prowadzi się zabiegi pielęgnacyjne i ratunkowe.

Również stan zdrowotny poszczególnych obiektów skorelowany z przynależnością gatunkową ma wpływ na częstotliwość monitorowania drzew. Odgórne ustalanie częstotliwości przeglądów pomników przyrody nie ma podstaw merytorycznych, ze względu na indywidualne podejście do poszczególnych obiektów podlegających ochronie.

Dyrektor wskazała również, że realizacja zadania „Ocena realizacji zadań dotyczących form ochrony przyrody” była przedmiotem audytu wewnętrznego prowadzonego w tut. Wydziale w latach 2020 – 2022.

Przedmiotowym zakresem audytu zostały objęte dokumenty związane z:

- 1) ustanawianiem form ochrony przyrody;
- 2) utrzymywaniem form ochrony przyrody;
- 3) znoszeniem form ochrony przyrody.

Celem zadania była analiza i ocena realizacji zadań związanych z ustanawianiem, utrzymywaniem i znoszeniem form ochrony przyrody, w tym ocena zgodności działania z powszechnie obowiązującymi przepisami prawa i regulacjami wewnętrznymi.

W trakcie audytu kontrolowano m.in.: fizyczne istnienie pomników przyrody w terenie; oznakowanie pomników przyrody; realizację wniosków o ustanowienie pomników przyrody; prawidłowość przesyłania informacji do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska i uaktualnianie CRFOP; aktualizowanie danych w SIP. Audyt wykazał, iż mechanizmy kontrolne funkcjonujące w obszarze poddanym badaniu są wystarczające.

Mając na uwadze powyższe Komisja w wyniku głosowania (za – 5 radnych, przeciw – 0, wstrzymał się – 0 radny) jednogłośnie postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej petycji.

Ad IV Komisja zapoznała się z pismem Mieszkańca (mail z 24 marca 2026 r.) oraz odpowiedzią udzieloną przez Przewodniczącą Rady Miejskiej z dnia 30 marca 2026 r.. Komisja przyjęła pismo do wiadomości.

Ad V. Komisja przyjęła bez uwag protokołu z poprzedniego posiedzenia Komisji.

Ad VI. Nie zgłoszono wniosków

W związku z wyczerpaniem porządku obrad Przewodnicząca Komisji zamknęła posiedzenie i podziękowała radnym za udział w posiedzeniu.

Na tym posiedzenie zakończono.

Martyna Stachowiak

Przewodnicząca Komisji Skarg, Wniosków i Petycji

Protokół sporządziła: Barbara Grosel